

Streszczenie decyzji Komisji

z dnia 28 marca 2012 r.

dotyczącej procedury stosowania art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu**(Sprawa COMP/39.793 – EPH i inni)***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 1999 final)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

(2012/C 316/05)

W dniu 28 marca 2012 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą procedury stosowania art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽¹⁾. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽²⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnicy handlowej.

1. WSTĘP

(1) Przedmiotowa decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Energetický a průmyslový holding („EPH”) oraz spółki zależnej EP Investment Advisors („EPIA”) stanowiącej w całości jego własność. Nakłada ona na nie grzywnę za odmowę poddania się kontroli, co stanowi naruszenie w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003. Odmowa miała postać niezablokowania konta e-mail oraz przekierowania przychodzących wiadomości e-mail, co nastąpiło podczas kontroli przeprowadzanej we wspólnej siedzibie EPH i EPIA.

2. PROCEDURA

(2) Dnia 17 maja 2010 r. Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania przeciwko J&T IA (obecnie EPIA⁽³⁾) oraz EPH w celu przyjęcia decyzji nakładającej karę za domniemane naruszenie w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003.

(3) Dnia 17 grudnia 2010 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń wobec EPIA i EPH dotyczące domniemanego naruszenia w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003. Zostało ono doręczone stronom w dniu 22 grudnia 2010 r. Strony przekazały swoje odpowiedzi dnia 17 lutego 2011 r. W dniu 25 marca 2011 r. odbyło się złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym.

(4) Dnia 15 lipca 2011 r. Komisja przyjęła dodatkowe pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zawierające dodatkowe okoliczności faktyczne i prawne dotyczące jednego z domniemanych naruszeń w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003. Zostało ono doręczone stronom w dniu 19 lipca 2011 r. Strony przekazały swoje odpowiedzi dnia 12 września 2011 r. W dniu 13 października 2011 r. odbyło się złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym.

(5) W dniu 12 marca 2011 r. przeprowadzono konsultacje z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących co do istnienia naruszenia oraz co do proponowanej kwoty grzywny. Komitet Doradczy jednomyślnie pozytywnie zaopiniował projekt decyzji, w tym zaproponowaną grzywnę.

(6) Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające przedstawił swoje sprawozdanie końcowe w dniu 13 marca 2012 r. W sprawozdaniu stwierdzono, że prawo stron do złożenia wyjaśnień zostało uwzględnione.

3. FAKTY

(7) Decyzja dotyczy dwóch incydentów związanych z przetwarzaniem wiadomości e-mail, które miały miejsce podczas kontroli przeprowadzonej w dniach 24–26 listopada 2009 r.: i) niezablokowania konta e-mail oraz ii) przekierowania przychodzących wiadomości e-mail.

Niezablokowanie konta e-mail

(8) Dnia 24 listopada 2009 r., po przekazaniu decyzji w sprawie kontroli, kontrolerzy Komisji zwrócili się o zablokowanie do odwołania kont e-mail kluczowych osób. Uczyniono to, ustalając nowe hasło, znane jedynie kontrolerom Komisji. Jest to standardowa procedura stosowana na początku kontroli, mająca na celu zapewnienie

⁽¹⁾ Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 81 i 82 Traktatu WE stały się odpowiednio art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”). W obu przypadkach treść postanowień jest zasadniczo identyczna. Do celów decyzji odniesienia do art. 101 i 102 TFUE należy rozumieć, we właściwych przypadkach, jako odniesienia odpowiednio do art. 81 i 82 Traktatu WE.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dnia 10 listopada 2010 r. zmieniono nazwę „J&T IA” na „EPIA”. Nie pociągnęło to za sobą żadnych zmian w strukturze ani organizacji przedsiębiorstwa. Niniejszy tekst dotyczy przedsiębiorstwa EPIA również w odniesieniu do okresu, kiedy jego nazwa brzmiała „J&T IA”.

kontrolerom wyłącznego dostępu do zawartości kont e-mail oraz uniemożliwienie jakichkolwiek modyfikacji tych kont w trakcie ich przeszukiwania. Drugiego dnia kontroli kontrolerzy Komisji stwierdzili, że pierwszego dnia zmieniono hasło do jednego z kont, aby umożliwić jego właścicielowi dostęp do konta.

Przekierowanie przychodzących wiadomości e-mail

- (9) Trzeciego dnia kontroli kontrolerzy Komisji stwierdzili, że drugiego dnia kontroli jeden z pracowników poprosił dział IT o przekierowanie wszystkich przychodzących wiadomości e-mail z kont kilku kluczowych osób na serwer. Przedsiębiorstwo przyznało, że instrukcje te zostały wykonane w przypadku co najmniej jednego konta. W rezultacie przychodzące wiadomości e-mail nie były widoczne w przedmiotowych skrzynkach odbiorczych i nie mogły zostać przeszukane przez kontrolerów.

4. OCENA PRAWNA

- (10) Po pierwsze, w decyzji odnotowuje się, że zarówno orzecznictwo w sprawach *Orkem*⁽¹⁾ i *Société Générale*⁽²⁾, jak i praktyka decyzyjna Komisji⁽³⁾ potwierdzają, że pełne poddanie się kontroli obejmuje obowiązek aktywnej współpracy z Komisją pod każdym względem. Obejmuje to blokowanie na wniosek kontrolerów kont e-mail przedsiębiorstwa przez zmianę haseł i ustalenie nowych haseł, znanych wyłącznie kontrolerom. Aby zapewniona była integralność zawartości skrzynki poczty elektronicznej, inspektorzy muszą mieć zagwarantowany wyłączny dostęp do konta aż do chwili, gdy wyraźnie zezwolą na jego odblokowanie.
- (11) Po drugie, w decyzji odnotowuje się, że poddanie się kontroli wymaga, aby kontrolerzy Komisji mieli dostęp do wszystkich wiadomości e-mail na danym koncie, w tym wiadomości przychodzących na konto w trakcie całej procedury kontroli, aż do jej zakończenia.
- (12) Po trzecie, w decyzji stwierdza się, że odblokowanie konta e-mail było działaniem nieumyślnym, natomiast przekierowania przychodzących wiadomości e-mail dokonano umyślnie.
- (13) Po czwarte, w decyzji stwierdza się, że mimo iż każdy z dwóch incydentów sam w sobie mógłby stanowić naruszenie w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1/2003, jednak z uwagi na ich wspólne elementy rozpatrywanie ich osobno nie byłoby właściwe. W związku

z tym stwierdza się, że EPIA i EPH popełniły jedno ogólne naruszenie w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

- (14) Po piąte, jako że EPH sprawuje kontrolę nad EPIA jako jego całkowity właściciel w ramach wspólnej struktury zarządczej oraz z uwagi na fakt, że w incydenty zaangażowane były osoby reprezentujące podczas kontroli oba podmioty i dotyczyły one kont e-mail należących do osób zatrudnionych w obu podmiotach, w decyzji stwierdza się, że EPIA i EPH powinny solidarnie odpowiadać za popełnienie naruszenia.

5. GRZYWNY

- (15) W związku z ustaleniem zaistnienia naruszenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1/2003, Komisja może nałożyć na przedsiębiorstwa grzywny w wysokości nieprzekraczającej 1 % ich obrotu.
- (16) Przy ustalaniu wysokości grzywny w decyzji uwzględnia się zarówno ciężar, jak i czas trwania naruszenia, zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.
- (17) W odniesieniu do ciężaru naruszenia w decyzji odnotowuje się, że charakter naruszenia jest poważny. W szczególności podkreśla się, że prawo przeprowadzania kontroli jest jednym z najważniejszych uprawnień dochodzeniowych Komisji w obszarze konkurencji, umożliwiającym wykrywanie naruszeń art. 101 i 102 TFUE. Odnotowuje się również, że w ciągu ostatniego dziesięciolecia znaczenie materiału dowodowego w postaci papierowej zmalało i większość dokumentów pozyskiwanych dziś podczas kontroli pochodzi z kont e-mail i archiwów elektronicznych, a dane przechowywane w formacie elektronicznym można zniszczyć dużo łatwiej i szybciej niż dokumenty w postaci papierowej. Uwzględnia się również fakt, że EPIA i EPH utrudniły przeprowadzenie kontroli na dwa sposoby: nie blokując konta e-mail oraz przekierowując przychodzące wiadomości e-mail.
- (18) W odniesieniu do czasu trwania naruszenia w decyzji uwzględnia się, że czas trwania naruszenia podczas kontroli przeprowadzanej w siedzibie EPIA i EPH był znaczący.
- (19) W decyzji uwzględnia się również fakt, że strony współpracowały z Komisją w sposób umożliwiający jej ocenę okoliczności odmowy poddania się kontroli w odniesieniu do wiadomości e-mail. Odnotowuje się jednak, że strony – mimo że nie zaprzeczały pewnym faktom – zasadniczo usiłowały podać w wątpliwość zaistnienie jakiegokolwiek naruszenia procedur.

(¹) Sprawa 374/87 *Orkem* przeciwko Komisji Europejskiej [1989], Rec. 3283, pkt 27, dotycząca wniosku o przekazanie informacji po przeprowadzeniu kontroli na mocy art. 14 rozporządzenia nr 17.

(²) Sprawa T-34/93 *Société Générale* przeciwko Komisji [1995], Rec. II-545, pkt 72.

(³) Decyzja Komisji 94/735/WE z dnia 14 października 1994 r. nakładająca grzywnę, zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 17, na Akzo Chemicals BV, Dz.U. L 294 z 15.11.1994, s. 31.

6. PODSUMOWANIE

- (20) W oparciu o powyższe rozumowanie w decyzji stwierdza się, że EPH i EPIA odmówiły poddania się kontroli przeprowadzonej w ich siedzibie w dniach 24–26 listopada 2009 r. zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, nieumyślnie umożliwiając dostęp do zablokowanego konta e-mail i umyślnie przekierowując wiadomości e-mail na serwer, popełniając w ten sposób naruszenie w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia. Niniejszą decyzją nakłada się na EPH i EPIA solidarnie grzywnę w wysokości 2 500 000 EUR.
-